

CHRISTIANO

CHICAGO SYNDICATE # 10

SORAYA NAOMI

CHRISTIANO

CHICAGO SYNDICATE SERIE

SORAYA NAOMI

the sky is the limit
DUTCH VENTURE PUBLISHING

Christiano

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright © 2024 Dutch Venture Publishing

Auteur: Soraya Naomi

Oorspronkelijke titel: *For Christiano, With Hate*

Omslagontwerp: Jen Minkman

Omslagbeeld: depositphotos.com

Vertaling uit het Engels: Nikki Greveling

Tekstredactie: Jen Minkman

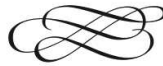
Eerste uitgave januari 2024

NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

‘De waarheid is zelden zuiver en nooit eenvoudig.’ – Oscar Wilde, *The Importance of Being Earnest*.

HOOFDSTUK 1

TEAGAN

‘Ik kan niet trouwen met Christiano! Ik ken hem nauwelijks,’ zeg ik terwijl de paniek mijn longen samenknijpt. Ik staar uit het raam dat een hele muur in Fallons appartement in beslag neemt, naar de sombere straten van de Chicago Loop.

Fallon zucht gefrustreerd. ‘Dat is je enige optie. Je hebt geen geld, geen andere keuze en je weet te veel. De enige manier waarop we je kunnen beschermen is als je met hem trouwt. Als Adriano’s neef heeft hij veel macht. Heb je enig idee hoeveel vrouwen staan te springen om in jouw schoenen te staan?’

‘Ik heb zijn overwinningen wel gezien. Hij is een dertigjarige vrouwenverslinder,’ mompel ik terwijl ik mijn blonde krullen in een staart vasthoud. ‘En ik zou niet van Luca’s connecties hebben af geweten als ik jóúw gesprek met hem niet had gehoord.’ Ik denk terug aan het moment dat ik hoorde dat Luca geld witwast in zijn restaurant en “dingen afhandelt”. Ik wil niet eens weten wat het echt betekent. ‘Je had me in het ongewisse moeten laten.’

‘Ik lieg al jaren tegen je, maar sinds je terug bent, stel je veel te veel vragen,’ verdedigt Fallon zichzelf.

De afgelopen vier jaar dacht ik dat mijn beste vriendin een perfect huwelijk en een tweeling had met een succesvolle ondernemer genaamd Luca DeMiliano, maar de waarheid was dat hij de onderbaas van de Italiaanse maffia is.

En ook al ben ik de afgelopen vijf jaar aan het werk geweest als fotograaf in Engeland; het is lastig te geloven dat ik nooit iets heb vermoed. Ik voel me dom terwijl ik naar de luxe woonkamer en ultramoderne keuken kijk die rijkdom uitstralen. Allemaal maffiageld. Niemand wordt zo rijk zonder een heleboel regels te breken. Ik heb hun luxe levenswijze altijd al verdacht gevonden, maar ik kon me nooit voorstellen dat Fallons man betrokken was bij een van de beruchtste organisaties in Chicago.

Het is wel duidelijk dat we geen onschuldige zeventienjarigen op de middelbare school meer zijn. We zijn nu dertig en omdat Fallon mijn beste vriendin is, zit ik verwickeld in de onderwereld.

Fallon stapt dichterbij en komt naast me staan. Ondanks dat we even groot zijn, voel ik me ongelooflijk klein naast haar. Ik zie er niet uit; mijn haren zitten door de war omdat ik er zenuwachtig aan heb getrokken. Haar lange, perfect geföhnde roodbruine haren vallen rond haar kalme gezicht. Ze is perfect gekleed in een op maat gemaakte beige broek, een kasjmieren trui en hakken.

Met een rustige uitstraling herhaalt ze: ‘Dit is je enige optie. Door binnen het syndicaat te trouwen, krijg je de bescherming die je nodig hebt.’

Ik draai me naar haar om. ‘Chanteer je me nou?’ vraag ik, op zoek naar een antwoord.

‘Nee, dit is een afspraak waar jullie allebei van profiteren,’ zegt ze terwijl ze mijn blik vasthoudt. ‘We hebben je bij ons nodig om er zeker van te zijn dat je niks doorvertelt, en jij hebt financiële zekerheid nodig. Je spaargeld is op en je weigert om geld van mij te lenen. Ik bied je een oplossing.’

‘Dat klinkt als chantage...’ merk ik op.

Ook al ziet zij het als een simpele oplossing: het is een alles veranderende beslissing voor mij. Helaas heb ik in de paar maanden dat ik weer in de VS ben, geen baan kunnen vinden en het is al maart. Ik begin wanhopig geld nodig te hebben, net als een plek om te wonen. Ik wil hier niet meer verblijven, maar ik heb geen andere opties. De angst voor de gevolgen maakt het me daarnaast onmogelijk om nee te zeggen.

‘Het is een win-winsituatie,’ werpt ze tegen. ‘Zie het als een baan. Je staat het syndicaat bij en krijgt daar een compensatie voor.’

Haar beheerste houding frustreert me. ‘Je bent oprecht veranderd. Ik zie dat Luca invloed op je heeft gehad.’

Ze slikt moeizaam en ik zie een flits van emotie op haar gezicht, iets wat ze vlug verbergt waarna ze zwijgt.

Eindelijk verzamel ik de moed om te vragen: ‘Weet Christiano hoe ik achter het syndicaat ben gekomen?’

‘Daar is hij zich van bewust,’ bevestigt ze.

‘Dus hij vindt het prima om plotseling met me te trouwen?’ vraag ik verder.

‘Ja, hij begrijpt de regels van het syndicaat,’ antwoordt ze.

‘Maar ik begrijp die niet en ik ben doodsbang,’ geef ik toe, terwijl mijn zicht troebel wordt.

Fallon maakt aanstalten om me te omhelzen, maar ik deins instinctief achteruit.

Tranen springen in haar bruine ogen. ‘Het spijt me, Teagan, ik begrijp je angst goed. Ik heb diezelfde angst meegemaakt toen ik eerder achter Luca’s connectie met de maffia kwam. Maar de onderwereld waarin ze leven verschilt niet zo heel erg van onze wereld.’

Haar woorden bieden geen troost. ‘Ik wou dat ik nooit bij je was komen wonen toen ik terug naar de Loop verhuisde.’

Haar gezicht vertrekt van het verdriet. ‘Ik snap het en ik weet dat je nu boos bent, maar ik help je hierdoorheen te komen. Ik heb ook gestaan waar jij nu staat toen ik er net achter kwam dat Luca bij de maffia is betrokken.’

‘Maar jij bent voor hem gevallen en hebt dit leven gekozen. Ik heb het gevoel alsof ik geen enkele zeggenschap heb.’ Ik zucht verslagen en draai me om naar de lift, die ook dient als de voordeur van hun penthouse.

Nieuwsgierig versnelt Fallon haar pas om me in te halen. ‘Waar ga je heen?’

‘Ik heb even een moment nodig om mijn gedachten op een rijtje te zetten,’ antwoord ik terwijl mijn hoofd onzeker van links naar rechts draait.

Ze haast zich langs me heen en grijpt mijn schouders vast als ze voor me komt staan. ‘Wacht even, je kunt nu niet weggaan. Ik moet Luca inlichten en hem vertellen dat je aan onze kant staat, zodat we kunnen gaan plannen.’

‘Mag ik niet wat meer tijd hebben om erover na te denken?’ Ik schud haar handen van me af.

‘We hebben geen tijd meer! We moeten naar de mannen in Palermo toe,’ zegt ze dringend.

‘Wie zijn die mannen? Alles gaat zo snel!’ zeg ik en ik voel een vlaag van overweldigende emoties.

‘Dat is hoe mijn wereld in elkaar steekt. Je went er wel aan,’ zegt ze alsof dat de normaalste zaak in de wereld is. Vervolgens pakt ze onze tassen van het aanrecht. ‘Laten we gaan.’

Compleet van mijn stuk gebracht volg ik haar naar de lift terwijl mijn hart onzeker bonst.

Wat staat me in Palermo bij die “mannen” te wachten? En is Christiano er ook?

HOOFDSTUK 2

CHRISTIANO

Terwijl ik de zwarte treden in restaurant Palermo opklim, werp ik een blik op mijn Rolex. Ik zie dat het al zeven uur is. Ik sla rechtsaf en loop de gang door naar achteren, waar het kantoor van Adriano is. Ik til mijn hand op en klop lichtjes op de deur, nieuwsgierig naar waarom mijn baas en neef me heeft laten komen – we zien elkaar bijna nooit persoonlijk.

‘Kom binnen,’ antwoordt Adriano.

Ik duw de deur open en loop het kantoor in, waar Adriano achter zijn bureau staat. De enige lichtbron is de lamp op het bureau, die voor een zachte gloed zorgt. Hij houdt een verfrommelde krant vast.

Zijn bruine ogen staan geïrriteerd terwijl hij de *Chicago Tribune* op het bureau gooit en naar de voorpagina wijst, waarop staat: *Groot maffialek binnen de Chicago P.D.* ‘Waarom is dit in de krant gedrukt nog voordat ik ervan afwist? Waar zijn onze informanten die je voor ons laat werken? Hoezo wist ik in hemelsnaam niet dat dit artikel vandaag werd gepubliceerd?!’

Ik pak de krant op en lees het artikel, waarin staat dat politiecommissaris Miller een onderzoek start in samenwerking met de Intelligence Unit, om zo de connectie tussen de mol en de Italiaanse maffia te leggen.

Fuck!

‘Je weet dat het de laatste tijd lastig is om aan informatie te komen,’ zeg ik verdedigend terwijl ik mijn donkerblauwe jasje openknoop. ‘Er is een geheel nieuw bestuur sinds Miller promotie heeft gemaakt. We hebben momenteel weinig informanten, de meesten zijn nieuw en bovendien vergaar ik nog steeds genoeg informatie voor je.’

‘Behalve dan belangrijke informatie die ik zou moeten weten!’ Hij klemt zijn kaken op elkaar. ‘Hoe kan het dat we niet afweten van een of ander nieuw onderzoek dat is gestart? Heb je de nieuwe informanten wel goed nagetrokken?’

‘Ja, maar er is niemand die hoog genoeg staat die we kunnen omkopen, zoals in het verleden. Miller heeft een grondige selectie gemaakt. En toen ik Luca sprak, zei hij dat we geen senator of gouverneur meer kunnen manipuleren, dus wat stel je voor dat ik doe? Dit is geheime informatie die alleen maar met een klein groepje wordt gedeeld. En nog belangrijker: ik heb je al verteld dat het steeds lastiger wordt om snel mijn geld wit te wassen. Als ik een groot bedrag nodig heb om mensen snel om te kopen om gevoelige informatie te krijgen, dan moet ik eerst dagen wachten voordat Carmine wat geld voor me heeft vrijgemaakt.’

‘Ik stel voor dat je erachter komt wat de Intelligence Unit in hemelsnaam aan het onderzoeken is, en als een van onze informanten betrapt wordt, dan hebben we grote problemen aan onze broek. Niemand heeft ooit met de politie te maken gehad en ik ben niet van

plan om daar verandering in te brengen.’ Hij haalt een hand door zijn donkerbruine haar alvorens te gaan zitten. ‘Los dit op.’

‘Als je wilt dat ik onze informanten aan de tand voel, heb ik snel geld nodig... en regelmatig ook,’ protesteer ik, als ik me eenmaal realiseer dat ik een belangrijke taak heb gekregen.

Met een grijns kijkt hij naar me op. ‘Gelukkig heb ik daar een oplossing voor. Jij hebt een specifieke taak waar je hulp bij nodig hebt en een echtgenote die niet betrokken is bij de organisatie kan jou een handige dekmantel geven. Je moet geld witwassen via een legitiem bedrijf zodat je meer geld tot je beschikking hebt, in plaats van dat je op Carmine moet wachten, voordat hij geld heeft witgewassen via Palermo. Een vrouw die een bedrijf runt kan een plausibele verklaring geven voor het geld dat plotseling binnenkomt.’

Ik wil geen vrouw.

Fronsend zeg ik: ‘Met wie zou ik dan moeten trouwen?’

‘Je trouwt met Teagan,’ beveelt hij.

‘Wat?!’ roep ik, compleet van mijn stuk gebracht. ‘Ik trouw niet met haar!’

Uit het niets komen ineens de vijf hooggeplaatste leden het kantoor binnen. Michael is de laatste die de witgeschilderde ruimte binnen loopt en de deur dichtdoet, terwijl Luca de gordijnen, die van het plafond tot de vloer lopen, voor de boogvormige ramen trekt. Carmine zet twee enorme, chromen vloerlampen aan, elk in een hoek van de kamer. Logan, Carmine en Henry nemen plaats tegenover Adriano en Luca, die in stoelen achter het zwarte, glazen bureau gaan zitten.

Ik knak mijn nek en ga naast Michael staan, zodat we allemaal richting Adriano en Luca gedraaid staan. Ik ben omringd door de top van de mafia in Chicago: het syndicaat. Samen vormen deze mannen

in hun merkpakken de hoogste rang van de organisatie. Adriano is de baas, Luca zijn onderbaas, Logan de opperbevelhebber, Carmine de advocaat, Henry de hacker en Michael het hoofd van de beveiliging. Het syndicaat gaat over de import en distributie van de puurste vorm van heroïne en cocaïne in de staat Illinois en ze hebben een waar leger aan bevelhebbers en soldaten die drugs dealen in Chicago en de directe omgeving.

Het bestuurscentrum bevindt zich hier in Palermo, een chic restaurant in de Chicago Loop dat dagelijks is geopend. Ze gebruiken het als dekmantel om geld wit te wassen en om legaal over te komen. Geen van hen zijn bloedverwanten, op Adriano en Carmine na; de twee broers. Ik ben hun neef.

‘Is iedereen hier zodat je me kunt dwingen mee te werken aan je plan?’ vraag ik Adriano.

Hij antwoordt kalm: ‘Ja, en bovendien kan ik jullie zo allemaal tegelijkertijd informeren.’ Vervolgens richt hij zich tot zijn andere mannen. ‘Dat is waarom Christiano hier is. Er is een probleem met dat artikel in de Tribune, maar Christiano neemt het voor zijn rekening. Dan is er nog een probleem met Teagan.’

‘Fallons vriendin?’ Henry, onze hacker, duwt zijn bril met zwart montuur omhoog op zijn neus.

‘Ja.’ Adriano steekt een hand in zijn jas en haalt daar een pakje Marlboro en een gouden aansteker uit. ‘Teagan kwam erachter dat we veel meer dan restauranteigenaars zijn, omdat ze Luca aan het afluisteren was.’ Hij werpt een boze blik Luca’s kant op, zijn onderbaas en beste vriend. ‘Ik zei toch dat ze er vroeg of laat achter zou komen als je haar te lang bij jullie liet verblijven. En nu is dat ook gebeurd. Maar Luca heeft een oplossing die twee vliegen in één klap slaat,’ legt Adriano uit terwijl hij een sigaret aansteekt.

Teagan wordt gespaard vanwege haar hechte vriendschap met Fallon. Luca zou alles voor zijn vrouw doen en dat weet Adriano maar al te goed, wat de reden is waarom hij toegeeft aan Luca's plan.

Logan, de blonde man onder ons, vraagt: 'Wat is het plan dan?'

'Ze willen dat ik met haar trouw,' antwoord ik.

'Wat?! Waarom?' roept Henry, die overduidelijk ook van zijn stuk is gebracht.

Adriano gaat verder. 'Door Teagan aan onze kant te krijgen en haar financieel afhankelijk van ons te maken door middel van dit huwelijk, vormt ze geen probleem meer. Bovendien heeft Christiano zo snel mogelijk een vrouw nodig om via een bedrijf geld wit te wassen.'

'Hoe gaat dit werken en kunnen we haar wel vertrouwen?' Carmine, onze advocaat, heeft een goed punt.

Het is zeker iets om in overweging te nemen. Teagan is misschien wel te uitdagend. Ik heb geen zin om met iemand te maken te krijgen die continu tegen me ingaat.

'We kunnen haar vertrouwen omdat ze Fallon nooit zou verraden,' stelt Luca ons gerust. 'Waarschijnlijk werkt het alleen maar averechts om haar buiten te sluiten van ons leven. Momenteel heeft ze geen baan en kan ze een probleem vormen, maar als we haar wat financiële zekerheid geven, keert ze zich vast niet tegen ons. Als ze met Christiano trouwt, moet ze bij hem gaan wonen – zo kan hij haar in de gaten houden. In ruil daarvoor krijgt ze haar eigen fotografiestudio, maar wij houden de macht in handen om er zeker van te zijn dat ze meewerkt.'

Adriano zucht en blaast tegelijkertijd rook uit. 'En nog belangrijker: we hebben geen andere vrouw die we genoeg vertrouwen om Christiano's vrouw te worden.'

‘Ze is anders wel een hoop werk. Ze heeft een... luidruchtigee mond,’ ga ik ertegenin. ‘Misschien moeten we dit plan heroverwegen. Die paar keren dat ik haar heb ontmoet, was ze nogal een pittige dame.’

Luca zegt plagend: ‘Zeg je dat wel zo: “een luidruchtige mond”?’

‘Geen idee, maar ik vind dat zij er een heft.’

‘Heeft een van jullie dan een beter idee momenteel?’ onderbreekt Adriano ons gekibbel met een opgetrokken wenkbrauw.

Geen van de vier mannen tegenover Adriano en Luca heeft daar een antwoord op.

Een grijns verschijnt op Adriano’s gezicht terwijl hij verdergaat: ‘Ik hoor het nu graag als iemand een beter idee heeft.’

Het is stil in de ruimte en we realiseren ons allemaal dat er geen alternatief is.

‘Ik geloof niet dat we iets hoeven te heroverwegen. Ik heb je wel naar haar zien kijken,’ zegt Adriano grijnzend.

‘Ik kijk naar iedereen,’ kaats ik terug. ‘Maar ik moet toegeven dat ze een mooie kont heeft.’

Adriano lacht en tikt zijn as in de metalen asbak op zijn bureau. ‘Hou op ertegenin te gaan. Ik heb niet gevraagd of je met haar wilde trouwen; ik zeg dat je met haar gáát trouwen, Chris. Ze is onderweg hiernaartoe met Fallon.’

Ik weet dat Adriano ongeduldig begint te worden als hij mijn bijnaam gebruikt.

Luca komt omhoog vanuit zijn stoel achter het bureau en loopt richting de deur. ‘Fallon is er al.’

‘Wacht! Nog niet opendoen,’ beveelt Adriano Luca, waarna hij zich tot mij richt. ‘Ben je het hiermee eens?’

‘Daten we nu of zo?’ antwoord ik, waarop Henry en Logan moeten lachen. ‘Ik dacht dat je me net beval om met haar te trouwen, dus of ik het ermee eens ben of niet, maakt niet echt uit, of wel soms?’

‘Nu klink je echt als de vrouw in de relatie,’ zegt Adriano en ik moet lachen voordat hij eraan toevoegt: ‘Nog andere vragen?’

‘Gaat Teagan akkoord met dit plan?’ vraag ik, nieuwsgierig naar de mogelijke weerstand die ik ga krijgen van die vrouw.

Luca antwoordt zonder aarzelen: ‘Natuurlijk. Fallon heeft met haar gepraat. Ze gaat akkoord. Ze weet wat we willen dat ze weet en ze heeft geen andere opties.’

Dat verlicht mijn zorgen iets.

‘Met andere woorden: ze heeft geen cent te makken.’ Adriano drukt zijn sigaret uit en gebaart naar iedereen tegenover zich. ‘We bespreken geen syndicaat-zaken totdat zij weer weg zijn.’

Luca opent de deur. Fallon komt binnen, gevolgd door een traag lopende Teagan. Teagan glimlacht aarzelend, waardoor er een kuiltje in haar wang verschijnt.

Ik heb haar maar een paar keer in het restaurant gezien, maar nu, in dit goed verlichte kantoor, zie ik haar gelaatstreken nog beter. Ik kan mijn blik die over haar lichaam glijdt, niet tegenhouden en bewonder haar benen. Haar verschoten spijkerbroek zit strak om haar rondingen en laat haar benen en ronde billen goed uitkomen. Ze is niet te klein of te lang, maar sierlijk, wat precies mijn type is aangezien ik langer dan één meter tachtig ben. Als ik weer bij haar hartvormige gezicht aankom, verrast het me dat ze me uitdaagt door een perfect geëpileerde wenkbrauw op te trekken. Haar felle, grijze ogen worden omringd door lange wimpers, die in de hoekjes licht omhoog wijzen, waardoor ze alleen maar aanlokkelijker wordt. Haar volle, blonde krullen vallen rondom haar gezicht en complimenteren haar hoge

jukbeenderen, wat haar alleen maar aantrekkelijker maakt. En die volle, roze lippen... Ik schud mezelf uit mijn trance als ze plotseling naast Luca en Fallon tot stilstand komt met haar blik op mij gericht.

Adriano schraapt zijn keel en grijnst – hij heeft me overduidelijk zien staren.

Ik werp hem een woedende blik toe.

Teagan richt zich tot Fallon en fluistert dan op een toon die verleidelijk hees klinkt, maar luid genoeg voor iedereen om te horen wat ze zegt: ‘Is dit soms doorgestoken kaart? Probeer je me te dwingen?’

‘Rustig aan nou.’ Fallon knarst met haar tanden.

Ik kijk naar Adriano en dan naar Luca, waarna ik hem sarcastisch citeer. ‘O ja, ze gaat hier absoluut mee “akkoord”, dat merk ik al.’

Teagans mond valt open en dan gilt ze: ‘Denk je dat ik dit wil? Ik wil hier niets mee te maken hebben!’

En daar is ie dan. Haar luidruchtige mond. Het duurde nog geen vijf tellen.

‘Teagan, hou je mond!’ Fallon grijpt haar schouders vast en fluistert dan iets naar haar.

Ik knijp in de brug van mijn neus. Ik ga mijn handen nog vol hebben aan deze vrouw. Deze hele situatie is een grote rotzooi.

HOOFDSTUK 3

TEAGAN

Ik loop achter Fallon aan het kantoor binnen, maar ik stop als ik zeven mannen rond een bureau zie zitten, waarvan ik de meeste niet herken.

Christiano eist echter natuurlijk meteen mijn aandacht op. De lange, Italiaanse man aan de andere kant van het bureau wiens dringende blik als een bliksemflits op mij valt. Mijn adem komt vast in mijn keel te zitten als hij me van mijn laarzen tot mijn heupen en borsten bekijkt en een brandend spoor achterlaat. Als hij bij mijn gezicht komt, trek ik een wenkbrauw op.

Zijn gezicht staat niet vriendelijk, maar is toch knap en zijn op maat gemaakte donkerblauwe jasje en witte overhemd laten zijn gespierde borst en indrukwekkende lichaam goed zien. De getrimde haartjes van zijn bruine baard maken zijn hoekige gelaatstrekken onmogelijk te negeren, vooral omdat zijn kapsel met een scheiding in het midden naar achteren is gekamd. Zijn ogen – net een tint donkerder dan whisky – knijpt hij tot spleetjes vlak voordat hij naar Adriano achter zijn bureau kijkt.

Onmiddellijk fluister ik tegen Fallon: ‘Is dit soms doorgestoken kaart? Probeer je me te dwingen?’

‘Rustig aan nou,’ antwoordt Fallon.

Dan zegt Christiano: ‘O ja, ze gaat hier absoluut mee akkoord, dat merk ik al.’

‘Denk je dat ik dit wil? Ik wil hier niets mee te maken hebben!’ flap ik eruit.

‘Teagan, hou je mond!’ Fallon pakt mijn schouders vast om me naar achteren te duwen en zegt dan zachtjes: ‘Luister, ik snap dat je bang en boos bent, maar je moet doen wat ik zeg. Ik heb het voor je opgenomen en je maakt dit veel te lastig. Niet alleen jouw leven staat hier op het spel, maar het mijne ook en ik heb kinderen voor wie ik moet zorgen! Raap jezelf bijeen. Het komt wel goed met je en ik help je.’

Ik kijk in haar onderzoekende ogen en doe mijn best om te kalmeren, te rationaliseren. Ik heb geen idee hoe ik hiermee moet omgaan zonder meteen naar iedereen te schreeuwen dat dit veel te snel gaat. Ik knik en we draaien ons weer naar het bureau, waarna we naast Luca gaan staan.

‘Verdomme, Luca, ik dacht dat je ze onder controle had?’ roept Adriano hard.

‘Dat is ook zo. Teagan is zo’n soort situatie gewoon niet gewend.’ Hij werpt me een veelbetekenende blik toe, zodat ik me gedraag, en ik maak mezelf kleiner als hij eraan toevoegt: ‘Vertel ze dat je het plan begrijpt.’

Dat is alleen niet zo. ‘Ik begrijp het en sorry voor mijn uitbarsting. Ik was gewoon van mijn stuk gebracht door deze bijeenkomst.’ Ik bal even kort mijn vuisten.

Adriano fronst, dus ik denk niet dat hij me gelooft, maar hij gaat door. ‘Dus je begrijpt dat Christiano je man wordt, dat je met hem gaat samenwonen en dat we je goed zullen betalen voor je samenwerking. Maar zodra je erin zit, kun je niet meer weg. Je zult dan meer over onze zaken weten en we verwachten dat je trouw aan ons bent, of we maken een einde aan je leven, begrijp je dat?’

Ik slik moeizaam en knik. *Wat moet ik anders zeggen met zeven machtige mannen in dure pakken die naar me staren?*

Plotseling valt me de gelijkenis tussen Adriano’s donkere blik en die van Christiano op.

Adriano werpt een blik op Christiano. ‘Dit is Christiano. Mijn neef.’

Hij knikt kort voordat hij tegen Adriano zegt: ‘Ik heb niet veel tijd. Ik moet het appartement opnieuw inrichten.’ Christiano negeert me en kijkt onverschillig terwijl hij naast Henry gaat staan, die op een stoel zit.

Ik rol met mijn nek en doe mijn best om mijn mond dicht te houden.

Niets zeggen.

Niet doen.

‘Begroet mijn verloofde me niet eens?’ flap ik eruit.

Ik heb het toch gezegd.

Christiano kijkt verrast naar mij en dan naar Luca. ‘Ze wordt nogal een uitdaging.’

‘Praat niet over me alsof ik er niet bij ben. Je kent me niet eens en...’

‘Ik weet dat je nogal luid bent,’ onderbreekt hij me.

Ik zucht als Fallons woedende blik op me landt.

Adriano grijnst, wat me alleen maar meer irriteert. ‘Misschien moeten jullie elkaar eerst beter leren kennen voordat jullie elkaar vermoorden.’

Christiano wrijft over zijn kin alsof hij daarover nadenkt en scenario’s verzint waarin hij me écht kan vermoorden.

‘Ik wil zo naar huis, naar mijn vrouw en zoon,’ merkt Logan op. ‘Dus kunnen we dit afronden?’

Adriano kijkt op zijn horloge. ‘Fuck! Ik moet ook gaan. De bruiloft vindt morgenochtend plaats. Alles is al geregeld. Teagan, je kunt vanavond mee naar huis met Fallon en morgen trek je bij Christiano in, na de bruiloft. Goed?’ Hij wacht niet totdat ik iets zeg, maar kijkt wel naar Christiano, die knikt.

Adriano wijst dan naar Luca. ‘Ik wil geen problemen, dus houd haar in de gaten, *capito?*’ Begrepen?

‘Begrepen,’ antwoordt Luca.

Christiano staart naar me, maar zijn uitdrukking is onleesbaar.

‘Laten we dan deze bijeenkomst beëindigen,’ rondt Adriano af voordat Fallon me met haar meetrekt, de kamer uit.

Ik krijg het gevoel dat ik naar buiten word begeleid terwijl zij verdergaan met de discussie met Christiano. Als ik over de drempel heen ben en de deur achter me dichtvalt, zucht ik vermoeid.

‘Gaat het wel?’ vraagt Fallon.

Ik schud mijn hoofd.

Ze slaat haar armen om me heen en ik verwelkom de warmte, de troost.

‘O God, je trilt helemaal,’ fluistert ze. ‘Kom op, laten we naar huis gaan. Daar kunnen we verder praten. Ik leg je dan uit wat er nu gaat gebeuren, oké?’

‘Oké,’ antwoord ik afwezig terwijl ik haar naar de uitgang volg.

SORAYA NAOMI

Wat ga ik nu doen? De bruiloft is morgen, dus als ik ervandoor wil gaan, dan heb ik maar één moment om het te doen en dat is nu.

HOOFDSTUK 4

TEAGAN

Terwijl ik in mijn ivoorkleurige bruidsjurk sta, waarvan de rok om mijn enkels valt en een schouder bloot is, staar ik met een strak knotje op mijn hoofd geschokt naar mijn spiegelbeeld. Mijn zware bruidsmake-up, smokey eyes en rode lippen vermommen mijn angst. Ik had veel liever natuurlijke make-up op mijn bruiloft gehad, maar ik moet mijn paniek verbergen terwijl ik in een achterkamertje van de katholieke kerk sta, een straat verwijderd van Fallons penthouse.

Ik zucht. Niets van wat Fallon aan me heeft uitgelegd klinkt logisch. Maar goed, terwijl ze aan het praten was, heb ik wel manieren bedacht om hieronder uit te komen, alleen heeft dat niets opgeleverd.

De deur gaat achter me open en Fallon komt binnen in een koningsblauwe bruidsmisjesjurk die tot haar enkels komt. ‘Je ziet er prachtig uit.’

Ik haal mijn schouders op. ‘Ook al is deze bruiloft geheel voor mij bepaald; ik wil er niet lelijk uitzien op de foto’s.’

Glimlachend zegt ze: ‘Je maakt tenminste nog grapjes. Ik heb liever een Teagan die lacht dan een Teagan die boos is. Je bent eng als je boos bent.’

‘Laat me niet lachen,’ antwoord ik lachend terwijl ze dichterbij stapte om mijn hand vast te pakken, dus ik grijp haar vast.

‘Ik probeer je te beschermen,’ bekennt ze. ‘Als je dit doet, help ik je hiermee te dealen. En je bent beschermd zolang Christiano je nodig heeft.’

‘Maar wat gebeurt er als ze me niet meer nodig hebben? Wat doen ze dan?’

Het wordt stil terwijl haar gezicht betreft.

Fallon tuit haar lippen alsof ze twijfelt om me iets te vertellen, maar legt dan uit: ‘Luister, ze hebben een huwelijkscontract, wat betekent dat dit een wettelijk huwelijk is. Maar ze hoeven dat niet te doen. Weet je nog wie Henry is, die gast met die bril? Hij is een van de beste hackers die er is. Hij kan het laten lijken alsof jij en Christiano getrouwd zijn, maar dat heeft hij niet gedaan. Je trouwt écht met Christiano. We hebben twee getuigen en de persoon die het huwelijk voltrekt, is ook officieel. Waarom zouden ze dat allemaal doen als het syndicaat je alleen maar voor deze missie nodig had?’

‘Misschien kan die hacker dat gewoon niet voor elkaar krijgen, wat de reden is waarom alles officieel gebeurt?’

‘Dat kan...’ denkt ze hardop na, ‘maar ze hebben nog nooit zoiets officieels gedaan. Dus waarom nu wel? Er is iets anders aan de hand, Teagan, en zij lijken jóú echt nodig te hebben. Dit pakt goed uit voor je.’

‘Maar ik begrijp niet wat er nu gaat gebeuren.’

‘Je zult niet alles tegelijkertijd begrijpen. Ik heb ooit gestaan waar jij staat en ik had eerst ook een heleboel vragen, maar je leert wel hoe

alles werkt. Christiano helpt je ook, want hij heeft je nodig, maar je moet verstandig zijn. Je kunt beter nu doen wat ze willen of ze zullen lang niet meer zo vriendelijk tegen je zijn.'

'O, want dít is vriendelijk? Mij dwingen te trouwen?'

Ze trekt een wenkbrauw op. 'Ja. Je wilt het syndicaat niet tegen je hebben, geloof me. Dán staat je leven pas op het spel.'

Ik hoor haar, maar toch dringt niets tot me door. Ze heeft geen idee wat ze doet. Ik zie de paniek ook heus wel in haar ogen.

'Mag ik even een minuutje voor mezelf voordat we beginnen?'

Ze knikt. 'Natuurlijk. Ik wacht buiten op je.' Dan kijkt ze weifelend naar me, waardoor ik maar glimlach en doe alsof ik naar haar luister, vlak voordat ze de kamer verlaat en de deur sluit.

Ik kan dit niet. In wat voor gestoorde, mysterieuze wereld ben ik in beland? Ik moet snel weg hier!

Ik haast me naar de boogramen toe en tot mijn verbazing zitten die niet op slot, dus trek ik er een open. Vervolgens prop ik de rok van mijn jurk in een hand en gooi ik een been over de rand van het raam. Dat is echter een te grote stap en dus moet ik op de tenen van mijn ene voet gaan staan terwijl mijn andere voet uit het raam hangt. De koude lucht raakt mijn huid terwijl ik op het raamkozijn ga zitten, in een poging mijn evenwicht te bewaren.

'Goedemorgen, verloofde van me,' zegt een stem.

Geschokt kijk ik over mijn schouder naar buiten en zie Christiano staan, die er irritant knap uitziet in zijn pak, met zijn ene voet tegen de muur naast het raam en een sigaret in zijn hand.

'Ah! Fuck!' fluister ik als ik mijn evenwicht verlies en vervolgens in het ijskoude gras op mijn kont land. Ik kijk met samengeknepen naar Christiano op, die met een brede lach naar me kijkt, zijn zwarte haren naar achteren en opzij gestreken, op een erg aantrekkelijke manier.

‘Een bruid die op de vlucht slaat? Je kwetst mijn gevoelens.’ Hij houdt zijn vuist tegen zijn borst gedrukt.

Met mijn kaken op elkaar geklemd zeg ik: ‘Laten we de bruiloft dan afzeggen.’

Hij glimlacht en steekt zijn hand naar me uit.

Met een achterdochtige blik kijk ik toe terwijl hij een hijs van zijn sigaret neemt, met zijn andere hand nog uitgestoken, voordat ik hem vastpak en hij me met gemak overeind trekt. Hij gebaart dat ik me moet omdraaien en zonder erbij na te denken doe ik dat ook, waarna hij de modder van mijn achterste veegt.

‘Hou op.’ Ik richt me weer tot hem. ‘Dat kan ik zelf ook wel.’

Hij wijst met zijn sigaret naar mijn heupen. ‘Je hebt daar nu een bruine vlek zitten.’

‘Dat kan me niets schelen,’ antwoord ik terwijl ik rillend mijn handen aan het gras afveeg en ze over elkaar wrijf om op te warmen.

Hij grijnst. ‘Mij wel.’

‘Waarom ben jij zo kalm? Wil je dat deze bruiloft doorgaat?’

‘Nee, dat is waarom ik deze sigaret sta te roken, maar ik heb geen zin om weer te discussiëren. Jij moet naar binnen.’

‘Wat gebeurt er als ik dat niet doe?’

Hij houdt zijn hoofd schuin. ‘Daar wil je niet achter komen.’

Ik slik moeizaam terwijl we elkaar aanstaren, maar dan draai ik me om met de bedoeling om te vluchten. Hij pakt mijn bovenarm vast en waarschuwt: ‘Niet doen!’ Zijn grip wordt sterker terwijl hij zijn sigaret weggooit en me dan tegen de muur duwt, met zijn handen aan weerszijden van mijn hoofd als een kooi.

Ik probeer hem van me af te duwen, maar hij pakt mijn kin vast.

‘Rustig aan, Teagan,’ waarschuwt hij met een lage stem terwijl hij me tegen de muur drukt met zijn gespierde lichaam.

‘Oké, oké.’ Ik geef toe terwijl de warmte van zijn harde borst mijn lichaam binnendringt.

Zijn duim glijdt over mijn onderlip. ‘En veeg dit eraf. Ik hou niet van lippenstift. Ik vind het maar niks.’

Ik ook niet.

Onze borstkassen bewegen snel op en neer en onze ademhaling is een warme wolk in de lucht. Ik begin te ontspannen als ik een glimp woede ontdek in zijn whiskybruine ogen. Hij doet alleen maar alsof hij dit allemaal goed vindt. Ik bedek zijn hand op mijn kin met de mijne, waarmee ik hem verras, want hij laat me meteen los en zet dan een stap achteruit.

‘Ga naar binnen, nu,’ beveelt hij. ‘Fallon heeft een heleboel mensen overgehaald om akkoord te gaan met dit plan. Als je wegloopt, breng je haar ook in gevaar. Als ze je grijpen, zul je boeten. Jij en zij.’

‘Fuck!’ Ik kan mijn vriendin niet in de steek laten. Ook al ben ik bang, ik kan haar dit niet aandoen.

‘Ga. Naar. Binnen,’ herhaalt hij en hij wijst naar het raam.

Met tegenzin keer ik terug naar het kozijn en pak de rand vast.

Zonder te vragen tilt Christiano me onder mijn achterste op.

‘Wacht, niet zo snel...’ sis is, maar hij duwt me zo gehaast omhoog dat ik op handen en knieën de kamer in struikel. ‘Au!’ Ik ga staan en kijk hem woedend aan. ‘Ik zei, niet zo snel!’

Hij trekt een wenkbrauw op. ‘Ik hoorde je wel.’ En dan verandert hij van onderwerp. ‘Veeg jezelf schoon en zorg dat je over vijf minuten klaarstaat.’ Dan loopt hij weg en verdwijnt de hoek om.

‘Argh! Hij is zo’n dictator!’ Ik schuif het raam dicht voordat ik wat tissues pak om de vlek van mijn kont te krijgen, die nu een doffe kleur heeft gekregen. ‘Ach, wat zou het ook!’ Ik gooi de tissue weg en verschuif mijn rok, in de hoop dat ik zo de vlek kan verbergen. Maar

terwijl ik naar de deur loop en nog een spiegel passeer, stop ik om nog een tissue te pakken en de rode lippenstift helemaal van mijn mond te vegen.

Vervolgens loop ik met lood in mijn schoenen door de gang die naar de voorkant van de kerk leidt, waar de priester en Christiano me al staan op te wachten, vergezeld door Luca en Adriano. Ze zijn in een verhit gesprek gewikkeld totdat ik de ruimte binnen loop en iedereen me verwachtingsvol aanstaart. Ik ben bang dat Christiano ze heeft verteld dat ik een poging heb gedaan om te vluchten, maar Fallon wenkt me. Ik ga naast haar staan, tegenover Christiano. Zijn blik valt een tel op mijn lippen voordat zijn mondhoek omhoogkrult.

‘Ik vond de lippenstift zelf ook niks,’ zeg ik, aangezien ik niet wil dat hij denkt dat ik de lippenstift voor hém heb weggehaald.

Zijn grijns wordt breder. ‘Natuurlijk.’

Ik glimlach nep naar hem terwijl de priester achterdochtig van hem naar mij kijkt en Luca snel zegt: ‘Zullen we beginnen?’

‘Welkom iedereen...’ begint de priester.

‘Doe de verkorte versie,’ onderbreekt Adriano hem.

‘Prima.’ De priester wuift afwijzend met zijn hand in de lucht, aangezien hij geen zin heeft om tegen Adriano in te gaan. ‘Verklaart u, Teagan Johnson, Christiano Montesi aan te nemen tot uw wettige echtgenoot?’

‘Ja.’ Ik kijk hem aan en hij kijkt dwars door me heen, alsof zijn aandacht ergens anders gevestigd is. Hetzelfde geldt voor iedereen hier.

‘Verklaart u, Christiano Montesi, Teagan Johnson aan te nemen tot uw wettige echtgenote?’

Hij knikt een soort van en dus frons ik naar hem, op hetzelfde moment dat Adriano hem met zijn schouder aanspoort.

‘Ja,’ antwoordt hij.

Luca en Fallon geven ons onmiddellijk de ringen en onze gezichten betrekken.

‘Waarom deze lelijke, geelgouden ringen?’ merkt Christiano op. Tot mijn verbazing, want dat is precies wat ik ook vind. ‘Ik vind het maar niks.’

Dat is al de tweede keer dat hij dat zegt.

Lachend legt Adriano uit: ‘Ik moest snel iets regelen. We halen later wel platina ringen, als je dat wilt.’

Dat is niet nodig.

‘Mooi,’ antwoordt Christiano, maar ik hou mijn mond dicht als hij mijn hand vastpakt en de gouden trouwring omdoet alvorens zijn eigen hand omhoog te houden, zodat ik de ring bij hem om kan doen.

Zijn huid voelt verrassend zacht aan en hij heeft perfect schone nagels. Alles aan hem straalt rijkdom uit.

‘Je mag nu de bruid kussen.’

Terwijl we elkaar aankijken, verschijnt zijn inmiddels welbekende grijns weer, alsof hij mijn gedachten kan lezen. En dan leunt hij naar voren om mijn gezicht vast te pakken en een stevige kus op mijn lippen te drukken. Verdomme, de geur van sandelhout in zijn parfum ruikt heerlijk terwijl ik erdoor word omringd en hem boos aankijk. Hij glimlacht alleen maar. Hij geniet ervan om me zo uit te dagen.

Ik trek me terug en bijt nogmaals op mijn tong.

‘Jullie kunnen nu allebei je handtekening zetten. Daarna doen jullie getuigen dat.’

Christiano loopt naar voren en pakt de pen van het bureau op, waarna hij naar voren buigt om zonder enige emotie zijn handtekening te zetten. Ik doe hetzelfde en schrijf mijn volledige naam op.

Onmiddellijk zegt de priester: ‘Ik verklaar jullie nu tot man en vrouw.’

Na deze zakelijke ceremonie blijf ik ongemakkelijk staan. Christiano voelt zich waarschijnlijk net zo, aangezien hij zich omdraait om met Adriano en Luca te praten.

Die gast gunt me bijna geen blik waardig.

Terwijl ik naar mijn ring staar, komt Fallon voor me staan. ‘Je hebt het goed gedaan. Je gaat nu met hem mee en hij licht je verder in over de stand van zaken. Wil je dat ik meega?’

Ik zucht. ‘Nee, je kunt niet mee om mijn hand vast te houden alsof je mijn moeder bent.’

Ze lacht. ‘Bel me later maar om te vertellen hoe het is gegaan.’

Ik knik, maar tegelijkertijd verlies ik ook een beetje mijn kalme façade. ‘Waar ben ik in hemelsnaam mee bezig? Hij lijkt me helemaal niet te mogen.’

‘Nee, hij is gewoon een beetje afstandelijk in het begin. Zo is hij nou eenmaal.’

‘Hij is een eikel,’ fluister ik terwijl ik over de zere plek op mijn kont wrijf.

Dan loopt Christiano abrupt weg en zonder naar me om te kijken roept hij: ‘Deze eikel moet dringend naar huis. Laten we gaan, Teagan.’

Ik sluit mijn ogen heel even in een moment van verslagenheid. *Ik en mijn grote mond ook!*

‘Flap niet alles eruit wat er in je opkomt,’ zegt Fallon afkeurend met een flauw lachje, alsof ze ook een beetje bang voor me is.

‘Daar moet ik echt mee kappen, ja,’ zeg ik terwijl ik mijn rok optil van de vloer om hem naar de uitgang te volgen.

Als ik buiten sta, raakt de kou mijn blote armen, maar hij stapt zijn auto al in die recht voor de kerk staat geparkeerd. *Wat een meevaller.*

Als ik zit, rijdt hij onmiddellijk weg, alsof hij haast heeft.

De rit naar huis is stil en ongemakkelijk. Vijftien minuten later komen we aan bij de garage van een glazen wolkenkrabber en ik volg Christiano naar een van de vele liften. Hij drukt op de knop voor 'PH 1' en dan nemen we de lift naar de bovenste verdieping, waar we een gang binnenstappen met maar twee deuren; voor twee penthouses.

Christiano opent de zware, bruine deur met zijn sleutel en mijn mond valt open als mijn hakken de hardhouten vloer raken. Dit appartement is gigantisch, met ramen die van de vloer tot het plafond lopen en een adembenemend uitzicht op de stad bieden. De woonkamer is gevuld met moderne kunst en de muren hangen vol met een mix van klassieke en contemporaine werken.

Er staan twee pluchen stoelen tegenover elkaar voor een enorme, elegante open haard, die wordt geflankeerd door torenhoge boekenkasten, beide gevuld met boeken van over de hele wereld. Mijn blik glijdt over de titels en ik herken namen zoals Tolstoj en Austen, maar andere namen weer niet. Het is net alsof ik naar een wereld vol literatuur en kunst ben getransporteerd.

Christiano draait zich om naar de voordeur en loopt langs een smetteloos witte keuken met een met marmer afgewerkt keukeneiland. 'Dit is nu ook jouw huis,' zegt hij uiteindelijk.

Hij zegt 'huis' en niet 'thuis'. Dit is geen thuis. Het is niet echt een thuis voor hem, wat de reden is waarom hij me hier zo makkelijk binnen kan laten, vermoed ik.

'Ik gebruik de keuken bijna niet,' gaat hij verder terwijl hij de glazen deuren met zwarte kozijnen openduwet die naar een gang met twee deuren aan beide kanten leiden. Hij wijst naar links. 'Dit zijn mijn

slaapkamer en badkamer.’ Dan wijst hij naar rechts. ‘Dat zijn jouw kamer en badkamer. De andere kamers worden als opslag gebruikt. Ik ga me omkleden, dus dat kun jij ook doen.’

‘En wat moet ik daarna doen?’

Hij stopt en kijkt met opgetrokken wenkbrauwen naar me. ‘Begin maar met uitpakken. Neem een kijkje in de rest van het appartement en de buurt. Ik weet zeker dat je jezelf wel kunt vermaken.’

‘Dat is niet wat ik bedoel. Ik heb...’

‘Vragen,’ onderbreekt hij me. ‘Ik weet het, ik weet het. Fallon heeft me hier al voor gewaarschuwd.’

‘Waarvoor?’

‘Dat is nog een vraag, Teagan,’ wijst hij me terecht.

Ik weet niet zeker of hij me weer wil vastpakken? Ik sluit mijn mond, open hem weer en doe hem dan toch dicht. Vervolgens kijk ik ongemakkelijk om me heen terwijl hij naar me blijft kijken en dus durf ik niets te zeggen.

Heel even richt hij zijn blik hemelwaarts, alsof hij bidt om geduld. ‘Vandaag kun je de tijd nemen om aan je nieuwe situatie te wennen. Ik regel dat je snel aan het werk kunt als fotograaf in je eigen studio in ruil voor je samenwerking als ik je nodig heb op een missie. Je moet soms met me mee als ik een extra paar ogen nodig heb; niets gevaarlijks, maar je moet wel leren hoe je moet schieten en vechten, dus je zult meteen beginnen met schiet- en zelfverdedigingslessen.’

‘Waarom moet ik mezelf kunnen verdedigen als we niks gevaarlijks gaan doen?’

‘Omdat je bij mij hoort en ik ben de beste moordenaar van het syndicaat. Ik heb iemand nodig die fysiek sterk en snel is.’

Mijn mond valt open terwijl mijn hart tekeergaat. Ik grijp uit pure wanhoop met beide handen in mijn haren. ‘O mijn God, dit is nog

erger dan ik dacht! Ze hebben me met een huurmoordenaar laten trouwen!' Die me waarschijnlijk vermoordt als hij me niet langer nodig heeft.

HOOFDSTUK 5

CHRISTIANO

Ze kijkt me met grote ogen vol ongeloof en verbazing aan. Er is geen twijfel over mogelijk dat ze nooit had verwacht met iemand zoals ik te eindigen. ‘O mijn God, dit is nog erger dan ik dacht! Ze hebben me met een huurmoordenaar laten trouwen!’

Ik begin te lachen, waarop haar ongeloof omslaat in woede.

‘Ze hebben je niet met een huurmoordenaar laten trouwen, Teagan. Ik ben de moordenaar van het syndicaat, indien nodig, maar ze huren me niet in om continu mensen te vermoorden.’ Als dát haar al bang maakt, staat me nog heel wat te wachten. ‘Ik ga ervan uit dat je dat niet wist?’ Ik verroer me niet terwijl ze met grote ogen naar me blijft kijken.

Dan roept ze: ‘Nee, natuurlijk wist ik dat niet! Er gaan nu zoveel vragen door mijn hoofd... Wanneer... Wáár... heb je mij voor nodig?’

‘Assistentie,’ zeg ik uitdrukkingloos.

‘Maar waarom ben je ermee akkoord gegaan om met een vreemde te trouwen? Waarom heb je mij, een vrouw, nodig?’ flapt ze er plotseling uit en ze knippert veel te snel.